

med en vis Forbavelse, hvorledes der her af denne Regering, og udenfor de militære Budgetter, indledes en Lønrevision med afgørende opadgaaende Tendens. Det vil sikkert interessere alle Tjenestemænd i Landet at se, at den højtærede Finansminister formentlig i sikker Forventning om, at den finansielle Balances Tid er nær, saaledes har indledet en Revision af Tjenestemandsløven i Lønforhøjelsernes Tegn. Selv om Tjenestemændene maaske ligesom vil føle sig lidt desorienterede, vil de sikkert alle hurtigt gribe den Forstaaelse for dem, der maa ligge heri, nemlig at den hidtidige Parole om, at Tiden ikke er inde til Lønbevægelser i opadgaaende Retning — en Parole, som Tjenestemændene med nogen Selvovervindelse har accepteret —, nu er opgivet af Finansministeren, og at heller ikke Tjenestemændene, for at bruge et her i Salen ofte gentaget Udtryk, længere behøver at holde sig tilbage. Dog, det kan jo ogsaa være, at det hele kun er et Udtryk for en vis Vaglevernhed hos Regeringen, hvor den ene Haand ikke ved, hvad den anden gør. Det foreliggende Lovforslag betyder, som jeg før sagde, bedre Lønbetingelser for en overvejende Del af de Tjenestemænd, som Staten omfatter. Den indfører for Gendarmer og for Overgendarmer af 1ste og 2den Grad et Trøstetillæg efter 16 Aars Tjeneste, noget, som har min fuldeste Sympati, idet, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen nævnte, Udsigterne for disse Tjenestemænd til at naa højere Stillinger er meget ringe. Det er derfor rimeligt og naturligt, at de faar et saadant Tillæg, hvis de ikke efter at have været 16 Aar i en Lønklasse er kommet op over den. Det er et Krav, som man stadig møder fra saadanne Bundklasser rundt om i alle Etater, hvor Avancementsforholdene er mindre gode. Det maa derfor ses som en Begyndelse til dette Kravs Opfyldelse i andre Etater, at det nu foreslaas indført for Grænsegendarmeriets Vedkommende. Som sagt, mit Parti kan anbefale det paa det bedste.

Mindre sikker er jeg paa det heldige i Forslaget om, at Næstkommanderende, hvis Lønning nu ligesom Regnskabsførerens er 4 800 Kr. med to Tillæg paa 360 Kr. og med en Slutløn paa 5 520 Kr., fremtidig skal lønnes med 4 800 Kr. og tre Tillæg paa 480 Kr. indtil 6 240 Kr., altsaa med en Stigning af 720 Kr. ud over den nuværende Slutløn. Jeg mener at have hørt fra Arbejdet i Lønningskommissionen, at man i sin Tid foreslog Næstkomman-

derende og Regnskabsføreren i denne halvt militære og halvt civile Etat stillet paa lige Fod for at skabe en vis Ligestilling, en vis Balance mellem Økonomiens Repræsentant og den første Officer under Chefen. Jeg finder det derfor noget betænkeligt, at man nu rykker Næstkommanderende op over Regnskabsføreren.

Helt uenig er jeg imidlertid i Forslaget om Placeringen af Distriktofficererne. Her forekommer det mig, at man selv under Hensyn til, at dette Lovforslag staar i Lønforhøjelsernes Tegn, gaar ud over, hvad jeg vilde kalde al Rimelighed. Jeg vil gerne have Lov til at genopfriske, hvorledes Sagen staar med Hensyn til disse Distriktofficerer. Ved Revisionen i December 1920 foreslog man anbragt 4 faste Officerer i Etaten, men Ordføreren for Venstre, den nuværende højtærede Forsvarsminister, gik meget stærkt mod dette Forslag, idet det ærede Medlem erindrede om, hvorledes Gendarmerikorpset hidtil havde kunnet nøjes med at have en Chef og en Næstkommanderende og derefter Stabssergenter og Oversergenter, medens man nu, altsaa i 1920, forsøgte at skyde en ny Etage ind mellem Chefen og hans Næstkommanderende og de underordnede. Det ærede Medlem Hr. Brøns mente, at disse Officerer muligvis helt kunde undværes, i hvert Fald vilde han, hvis de ikke kunde undværes, gerne have disse Officersstillinger besat ved en Oprykning af Underofficerer fra Korpset. I Folketingets Udvalg sluttede vi os alle til det ærede Medlems Betragtninger, og ved Lovens Vedtagelse gled disse Officerer ud som Tjenestemænd, og de skulde derfor kun oprettholdes midlertidig indtil den næste Revision som honorarlønnede. I det nu foreliggende Lovforslag møder vi tre af disse Distriktofficerer som Tjenestemænd og med Forklaring om, at de ikke kan undværes, noget, som jeg ikke tør modsig, skønt jeg dog har set, at en Resolution, vedtagen af Gendarmeriforeningen, mener, at de stadig kan undværes, og da for saa vidt maa betragtes som overflødige. Men medens disse Distriktofficerer i 1920 var sat til en Begyndelsesløn af 3 600 Kr., stigende med 4 Alderstillæg à 300 Kr. til 4 800 Kr., møder de nu her paa Forslaget med en Begyndelsesløn af 4 800 Kr., stigende til 5 160 Kr. Det er mig ganske ubegribeligt, at Ministeriet kan vurdere den samme Stilling saa forskelligt i 1920, som var en Højkonjunktur-tid, og nu, hvor vi ligger betydeligt lavere med vor Opfattelse af Lønning, saaledes